

TON I GUIDA: La caseta de sucre

PERSONATGES - 4 narradors, Ton, Guida, Bruixa, Pares

1^r NARRADOR - Nens i nenes, avui representarem el conte d'en Ton i la Guida.

2ⁿ NARRADOR - Una vegada hi havia un pobre llenyataire que no sabia què donar de menjar als dos fills que tenia.

PARE - Com que no sabem què donar de menjar als nostres fills els haurem d'abandonar al bosc perquè s'espavilin.

MARE - Pobrets! No els veurem mai més. Quina tristesa!

1^r NARRADOR -- En Ton va sentir la conversa dels pares i l'endemà al matí...

PARE - Anem fills a buscar llenya al bosc.

NENS - Sí, pare.

2ⁿ NARRADOR - En Ton anava deixant caure molles de pa pel camí.

PARES - Quedeu-vos aquí jugant fins que tornem.

3^r NARRADOR - Però els pares no pensaven tornar...

1^r NARRADOR - Quan es va fer de nit...

GUIDA - Ton ja és de nit i els pares no venen.

TON - No t'amoïnis, anirem seguint les molletes de pa que he llençat i tornarem a casa.

1^r NARRADOR - Però els ocells s'havien menjat les molles de pa.

2ⁿ NARRADOR - En Ton i la Guida estaven perduts al mig del bosc.

GUIDA - Què farem ara? Fa fred i és fosc!

TON -- Anirem caminant a veure si trobem algú que ens ajudi.

3^r NARRADOR - Quan feia estona que caminaven van veure una casa.

TON - Mira Guida una casa!

GUIDA - Però si està feta de caramel, xocolata i sucre!

TON - Què bona!

BRUIXA - Què feu aquí fora nens amb el fred que fa?

NENS - Ens hem perdut i no trobem el camí de casa.

BRUIXA - Entreu, entreu, que us donaré de menjar...

1^r NARRADOR - Però aquella vella era una bruixa dolenta que es menjava les criatures i els volia enganyar.

2ⁿ NARRADOR - La bruixa pensava.

BRUIXA - La nena em servirà de criada, i el nen, com que s'ha mort el pollastre que guardava per Nadal, l'engreixaré, i quan sigui l'hora me'l crupiré.

..... S'ha acabat la broma! Tu nena a treballar, fes una escudella per engreixar el teu germà que me'l menjaré per Nadal, i tu nen aquí, tancat al galliner.

3^r NARRADOR - Els nens estaven morts de por. Cada dia la Guida havia de donar menjar en Ton perquè s'engreixés força.

BRUIXA - A veure noi, ensenyem el dit a veure si ja estàs gras. Si que estàs prim encara.

4^t NARRADOR - El nen cada dia li ensenyava un osset de gallina.

2ⁿ NARRADOR - Els dies anaven passat i el nen s'anava engreixant.

BRUIXA -A veure noi, ensenyem el dit.

TON - Miri.

BRUIXA - Caram noi, no t'engreixes pas, però és igual se't menjaré tan si estàs gras com magre. Guida vés a encendre el foc.

GUIDA - No el sé encendre el forn.

BRUIXA - Beneita, mira que no saber encendre el forn. Ja l'encendré jo el forn!

3^r NARRADOR - Però quan la bruixa estava encenent el forn, la Guida li va clavar una empenta tan grossa que la va fer caure dins i la bruixa es va rostir com un porquet.

GUIDA - Ton estem salvats! La bruixa està rostida dins del forn.

TON - Guida regirarem la casa i agafarem tots els tresors de la bruixa i així ja sempre més podrem comprar menjar.

GUIDA - Au, ja podem marxar.

1^r NARRADOR - Els dos germans van començar a caminar fins arribar a terres conegudes, i com qui camina camí fa, van arribar a casa seva.

PARES - Fills meus quina alegria!

2ⁿ NARRADOR - I, vet aquí un gat, vet aquí un gos, vet aquí el conte fos.

I, vet aquí un gos, vet aquí un gat, vet aquí el conte acabat.

Text resumit per escenificar a 2ⁿ de primària.

Adaptació de la versió feta per Miquel Desclot.

"Vet-ho aquí" Editorial Onda. Barcelona 1983

Pilar Domènech i Puigdemont